

॥ अथ विष इम्रत को अंग ॥

मारवाडी + मराठी

महत्वाची सुचना:- रामद्वारा जळगांव यांचे असे निदर्शनास आले आहे की,काही रामस्नेही शेठ साहेब राधाकिसनजी महाराज व जे.टी.चांडक यांनी अर्थ केलेल्या वाणीजी रामद्वारा जळगांव मधून घेऊन जातात व आपल्या वाणीजीचा गुरु महाराज सांगतात तसा पुर्ण आधार न घेता आपल्या मताने समजने,अर्थांमध्ये परस्पर बदल करुन टाकतात तरी वाणीजी घेऊन गेलेल्या कोणत्याही संताने परस्पर अर्थांमध्ये बदल करु नये.काहीही बदल करायचा वाटत असल्यास रामद्वारा जळगांवशी संपर्क साधावा व नंतर बदल करावा.

* वाणीजी आमच्याकडून जशी पाहिजे तशी चेक झालेली नाही,चेक करायला भरपूर वेळ लागतो.आम्ही परत चेक करुन पुन्हा लोड करुन देऊ.याला वर्षभर तरी लागेल. तुमच्या समजण्यापुरता कामात येईल,यासाठी आम्ही वाणीजी वाचण्याकरीता लोड करुन दिली आहे.

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम

॥ अथ विष इम्रत को अंग लिखंते ॥

राम

॥ कुण्डल्या ॥

राम

झूठो अन केसो हुवो ॥ सो बिध कहिये मोय ॥

राम

राम

कोण कोहो ओगण मुख मे ॥ सो गुण कहिये जोय ॥

राम

राम

सो गुण कहीये जोय ॥ काँय आ अेब लगाई ॥

राम

राम

कहो ग्यान सुण ब्यास ॥ अरथ सागे मुज लाई ॥

राम

राम

सुखराम कहे ईम्रत तको ॥ सो तो मुख में होय ॥

राम

राम

झूठो अन केसो हुवो ॥ सो बिध कहीये मोय ॥१॥

राम

राम

उष्टे अन्न कसे असते?ती विधी मला सांगा.मुखात काय अवगुण व गुण आहे ते पाहून

राम

राम

सांगा.हा दोष काय लावला आहे?याचा खरा अर्थ सांगा आणि ते ज्ञान सांगा,जी कथा

राम

राम

व्यासजी कडून ऐकली आहे.आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की,जे अमृत

राम

राम

आहे ते तर मुखात आहे.॥१॥

राम

राम

मुख सूं थुथकी न्हाकियां ॥ निजर को गुण जाय ॥

राम

राम

सिध सुण देवे आसका ॥ सोई फळ ऊपजे मांय ॥

राम

राम

सोई फळ ऊपजे मांय ॥ सरब के गुण मुख माई ॥

राम

राम

जमी सरप अर जोख ॥ के कवी चिडी कहाई ॥

राम

राम

सुखराम कहे ग्यानी सुणो ॥ करता सो मुख मांय ॥

राम

राम

तुम झुठो अन व्हेत हो ॥ सो किण गुण को हो आय ॥२॥

राम

राम

मुखाने थुंकी टकली तर नजर लागली असेल तर मिटून जाते.सिध्द आपल्या मुखाने

राम

राम

जे सांगतात ते फळ मिळून जाते.सर्वांचे गुण मुखातच आहे.जमीनीवर साप राहतो आणि

राम

राम

जळू पाण्यात राहते.जळूच्या मुखात असा गुण आहे की,शरीरात जेथे वेदना होतात,

राम

राम

तेथे लावल्याने वेदनेला खेचून घेते.श्यामा चिमणी आपल्या मुखाने बोलून शुभ अशुभ

राम

राम

सांगून देते.याकरीता आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की,हे ज्ञानीनो ऐका,

राम

राम

कर्त्याचे नाव म्हणजे राम नाम ही मुखाने घेतात म्हणजे मुखात इतके गुण आहे आणि

राम

राम

आपण अन्नाला उष्टे म्हणतात,तर कोणत्या मुखाने म्हणत आहे.॥२॥

राम

राम

झूटे झूटे तूम केत हो ॥ मुख मे झूट न होय ॥

राम

राम

गुण ओगुण दोनू खरा ॥ तामे फेर न कोय ॥

राम

राम

ता मे फेर न कोय ॥ बिष सोई हे मुख माई ॥

राम

इम्रत भन्यो अपार ॥ परख बिन जाणे नाही ॥

सुखराम कहे मुख सार हे ॥ सब चीजां को जोय ॥

झूट झूट तूम केत हो ॥ मुख मे झूट न होय ॥३॥

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम मुखात खोटे आहे, खोटे आहे, असे म्हणतात, तर मुखात काही खोटे नाही. मुखात अवगुण
राम व गुण दोन्ही आहे, यात कोणत्या तऱ्हेचा फरक नाही. ज्याला विष म्हणतात, ते ही मुखातच
राम आहे, अमृत ही अपार मुखात भरलेले आहे, त्याला परखल्या शिवाय जाणत नाही. आदि
राम सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की, सर्व वस्तुंचा सार मुखात आहे. ॥३॥

राम ग्यानी ध्यानी सब सुणो ॥ मुख मे ओगुण होय ॥

राम मारकंड अमर भया ॥ प्रसादी बळ जोय ॥

राम परसादी बळ जोय ॥ नवळ कंचन अंग जोई ॥

राम दादू झेलर पीक ॥ ब्रम्ह पायो कहूँ तोई ॥

राम सुखराम कहे बिप्र भया ॥ हर मुख सूं के तोय ॥

राम ग्याणी ध्यानी सब सुणो ॥ मुख मे झूट न होय ॥४॥

राम ज्ञानी, ध्यानी सर्व ऐका, मुखात हा गुण आहे, प्रसादाच्या बळाने मार्कंडेय मुनी अमर
राम होऊन गेले. मुंगुसाचे शरीर पांडवांच्या यज्ञात सोन्याचे होऊन गेले. दादू महाराजांनी आपल्या
राम गुरुच्या मुखातून पीचकारी झेलून सतस्वरूप ब्रम्हची प्राप्ती केली. आदि सतगुरु सुखरामजी
राम महाराज सांगतात की, ब्राम्हणांची उत्पत्ती ब्रम्हाच्या मुखाने झाली आहे. ॥४॥

राम झूट झूट भोळा कहे ॥ मुख मे झूट न होय ॥

राम किणियक मुख ईप्रत बसे ॥ कांही एक बिष कहूं तोय ॥

राम कांही अेक बिष कहूं तोय ॥ सरब तजीये नही भाई ॥

राम किणियक मुख सूं जाण ॥ मुक्त फळ लगे माई ॥

राम सुखराम कहे बिचार कर ॥ आड न डारो कोय ॥

राम झूट झूट भोळा कहे ॥ मुख मे झूट न होय ॥५॥

राम भोळे मनुष्यच मुखात खोटे सांगतात, मुखात खोटे नाही, कित्येकांचा मुखात अमृत राहते,
राम कोण्या मुखात जहर राहते, सर्वांनाच त्यागले नाही पाहीजे. कोणाच्या मुखातून ज्ञान ऐकून
राम मोक्षाच्या प्राप्तीचे फळ प्राप्त करून घेतात. आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात
राम की, विचार करून सांगतो, कोणाच्या आड देऊ नका. ॥५॥

राम सब दिन मुख मे ज्हेर नही ॥ सब दिन अमी न होय ॥

राम किणी यक पुळ असमान सूं ॥ ईप्रत आवे जोय ॥

राम ईप्रत आवे जोय ॥ पेम सूं ऊतरे भाई ॥

राम ज्यूं मथन से काम ॥ भग मुख पडियो जाई ॥

राम सुखराम दास या प्रख रे ॥ जाणे बिरळा कोय ॥

राम सब दिन मुख मे ज्हेर नही ॥ सब दिन अमी न होय ॥६॥

राम मुखात प्रत्येक वेळी विष व अमृत राहत नाही. कोण्या कोण्या पळात आकाशातून अमृत

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम उतरते,ते अमृत प्रेमाने उतरते,जसे बिंद मैथुनने भगाच्या मुखात जाऊन पडते.आदि
राम सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की,ही परीक्षा विरळेच जाणतात.॥६॥

राम

राम सरप रोस कर खाय रे ॥ तो नर बचे न कोय ॥

राम

राम खिज्याँ सूं बिष उतरे ॥ ब्रहेमंड सूं कहुं तोय ॥

राम

राम ब्रहेमंड सूं कहुं तोय ॥ रीत इम्रत ईण आवे ॥

राम

राम जिण बिध रीजे संत ॥ सिष सोई बिध लावे ॥

राम

राम सुखराम दास ललफल कियोँ ॥ सिष को काज न होय ॥

राम

राम सरप रोस कर खाय रे ॥ सो नर बचे न कोय ॥७॥

राम

राम साप क्रोध करुन मनुष्याला खातो,तर तो मनुष्य वाचत नाही.क्रोध केल्याने विष

राम

राम ब्रम्हंडातून उतरते.अमृत या रीतीने येते,ज्या विधीने संत प्रसन्न होतात,शिष्याला तेच

राम

राम कार्य केले पाहिजे.त्यांच्या सांगितलेल्या विधीने कार्य नाही करणे व त्रिगुणी मायेच्या

राम

राम विधीने कार्य करणे हे ललफल करणे आहे.ललफल केल्याने परमपद मिळत नाही,अशा

राम

राम प्रकारे शिष्याचे काम होत नाही,असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥७॥

राम

॥ इति बिष ईम्रत को अंग संपूरण ॥

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम